

अरविन्द तन्त्रप्रचारक संघ.

६-१२ विभाग

३

प्रविष्टा त

प्रकाशक -
एच.बी.के. प्र. प्र.
बैंगलूर

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાબિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૪૩૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રૂ. ૨૧૧૬. ૧૮૮૫-૧૮૮૬ સંદ

વિષય Δ૪૭ ૧૨૩૬ ૩૭

જ્ઞાન

૭૬

“અરવિન્દ તત્ત્વપ્રચારક સંઘ”

કુચ્છ-ખીદડા

[પત્રિકા નં. ૩]

આવૃત્તિ બીજી.

અ

અક્ષા

પ્રકાશક—

જીવીબહેન મગન.

વેલજી ઠાકરશી.

સહિત

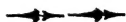
વિધાપીઠ પ્રેસ
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરજી સંગ્રહ

૧૦૪૩૭

૨૩૬૬૩૭

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર:-વેલ્લુ ઠાકરશી.

ખીદડા (કચ્છ)

છાપનાર:-ગોર્વાદેલુ ડાહ્યાભાઈ નાયક

શ્રી “અનાવિલ” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ખરાનપુરી સાગળ-મુરત.

નિવેદન.

આશ્રમની કાચી ચોજનાને પ્રગટ થયે એકાદ માસ થઈ ગયો છે. તે ઉપરે અને પ્રગટ કરેલી પત્રિકાઓ ઉપરે મળેલા અભિપ્રાયો વિચારી જોયા છે. ઉભી કરવા ધારેલી સંસ્થા નામે “અરવિન્દાશ્રમ”ના નામમાં ફેરફાર કર્યો છે. અને આ સંસ્થાને “અરવિન્દ તત્ત્વપ્રચારક સંઘ” એ નામ આપ્યું છે. સંસ્થાના હેતુમાં, સભાસદ થવાના નિયમોમાં કંઈ પણ ફેરફાર કરવા જેવું જણાયું નથી જેથી કાચા ખરડામાં જણાવેલ કાર્યવાહી, હેતુ અને સભાસદ થવાના નિયમો જેમ ને તેમ કાયમ રાખવામાં આવ્યા છે.

આવતા ચૈત્રમાસથી દર મહીને આ સંસ્થા તરફથી “તત્ત્વજ્ઞાન” એ નામનું માસિક પ્રગટ થશે. સ્થાનિક પ્રેસના અભાવે તે અન્યત્ર છપાતાં તહેવું લવાજમ હવે પછી ચોક્કસ થશે. ગ્રાહક થવા ઇચ્છનારે પોતાનું નામ નોંધાવવું.

ફળવણી અને ખાદીની પ્રવૃત્તિ યોગ્ય રીતે કરી શકે એવા યુવકો એ અમદને લખી જણાવવું. આજીવિકા પૂરતો

પગાર લઈ તેઓ આ પ્રવૃત્તિમાં જોડાવા હચ્છતા હશે તે
યોગ્યતા મુજબ આજીવિકા મળશે.

હવેથી બધો પત્રવહેવાર “ અરવિન્દ તત્ત્વપ્રચારક સંઘ ”
કચ્છ ખીણડા એ સરનામે કરવો.

જીવીબહેન મગન.

વ્યવસ્થાપક.

“અમહારું આત્મકથન.”

છેલ્લાં બે વર્ષ થયાં જ્યારથી અમ્હેં અતલકારી પરિણામો જોડાયા છીએ ત્યારથી કચ્છના ગામડાઓમાં સ્વરાજ શોભા ઉઘરાવવા અને કોન્ગ્રેસના સભાસદો નોંધવા અર્થે જવાનું થતું હતું. કચ્છી પ્રજાનું જીવન કેવા પ્રકારનું છે તહેનો અનુભવ પ્રથમ જ થયેલો. એ અનુભવ હૃદયભેદક હતો. કોન્ગ્રેસના સભાસદ થવા વખતે “ચાર આનાને બદલે આઠ આના કે રૂપીયો લઈ જાઓ પરંતુ અમારી સહી નહિ લ્યો, કારણ કે તેમ કરતાં અમ્હને જોશમાં જવું પડશે.” આવી જાતના ઉદગાર અનેક માણસો પાસેથી સાંભળવા પડતા હતા. તેઓની અજ્ઞાનતા હૃદયને રડાવે તેવી હતી. છેક એ મહીના ઉપરે અંત્યજ અને ખાદીની પ્રવૃત્તિને અંગે અબડાશા વિભાગમાં જ પાનું પ્રાપ્ત થયેલ પરંતુ તે વિભાગના અનુભવો તો પત્થર જેવા હૃદયને પણ પીગળાવે તેવા હતા. પ્રકૃતિના કોઈ પણ ભાવોના વિકાસ વગરની છેક અજ્ઞાન જન્ય સરળતા સિવાય કંઈ પણ જોવામાં આવતું ન હતું. પ્રથમથી હૃદયમાં ચાલી રહેલા ક્ષોભને આ દૃશ્યે એકદમ વેગ આપ્યો અને આવી પરિસ્થિતિમાં રહેવાય જ કેમ? એ વિચારે મનને છેકજ અસ્વસ્થ કરી મુક્યું.

કચ્છના કાંઠી વિભાગની કડોરતા અને પાશ્વવૃત્તિઓ રાક્ષસી હૃદયનો ખ્યાલ આપતી હતી. વાગડ વિભાગની અમાનતા વિચારશક્તિના અસ્તિત્વનો ધ્વંસ કરતી હતી. અમડાશા વિભાગની જીવનના વિકાસ વગરની અમાનજન્ય સરળતા દશમી સદીનું જ્ઞાન કરાવતી હતી.

દેશને આવી પરિસ્થિતિમાં આણુવા માટે મુખ્યત્વે ધર્મગુરુઓ અને રાજ્ય તથા સમાજના નેતાઓ જ જવાબદાર છે. પરંતુ હવે તેઓનાં કાર્યો ઉપર ટીકા કરવાથી કંઈ વળે તેમ નથી; જે પરિસ્થિતિ છે તેને કેવી રીતે સુધારવી એ જ પ્રશ્ન હવે બાકી રહ્યો છે.

આજે કચ્છમાં ગુજરાત કાઠીયાવાડની જેમ નિઃસ્વાર્થ બાવે કાર્ય કરનાર વ્યક્તિઓનાં મંડળનો છેક અભાવ છે. અને જે કોઈ કચ્છી વ્યક્તિમાં એવી વૃત્તિ છે તે વ્યક્તિ આવા તદ્દન વગર ખેડાયેલા ક્ષેત્રમાં કંઈ વાવેતર કરવાની ઇચ્છાથી રહીત હોય છે. તે પોતાની શક્તિ ગુજરાત કાઠીયાવાડ અને મુખ્યજ નેવા ખેડાયેલા ક્ષેત્રોમાં વાપરે છે. કારણ કે ત્યાં પરિણામ તરતમાં દેખાઈ આવે છે. એક તરફ સમાજમાં વ્યાપી રહેલી ધોર અમાનતાથી અને બીજી તરફ નિઃસ્વાર્થ

ભાવથી કાર્ય કરનાર વ્યક્તિઓની કચ્છી સમાજ પ્રત્યે ઉદાસીનતાની વલણથી કચ્છમાં કંઈ પણ ગૌરવ યુક્ત કાર્ય થઈ શક્યું નથી.

કચ્છના શ્રીમંત વર્ગે લક્ષ્મી પ્રાપ્ત કરવી એ જ જીવંતીનો હેતુ માનેલ છે. પોતાની પાસે ગમે તેટલા રૂપીયા થયા છતાં આ જીવન વ્યાપારની જાનજી અને રહેને અંગે કરવા પડતા તુચ્છ ઈર્ષ્યામાંથી છુટવાનો તેઓનો વિચાર જ નથી. તેઓના પૈસાનો ઉપયોગ પણ મનુષ્યજાતીના હિતમાં નહિ થતાં ચાલુ રહેતોને પોષવા માટે જ થાય છે. બાપ ગમે તેટલા શ્રીમંત હોય પણ દીકરાએ અન્ય કંઈ પ્રવૃત્તિ ન કરતાં ચાલુ કેળવણીનો કચરો મગજમાં એકઠો કરી આપની પેઢીએ ચલાવવી એ કચ્છનાં વિદ્યાર્થીઓનો બણવાનો હેતુ છે, અને પ્રત્યેક વિદ્યાર્થી પોતાના જીવનમાં આ આદર્શને થોડા વખતમાં ઉતારી લે છે.

આવી પરિસ્થિતિમાં કચ્છની અંદર કેવા પ્રકારે કાર્ય કરવું એનો વિચાર થયો અને પરિણામે આશ્રમની યોજના બહાર પાડી. તે યોજના અને તે ઉપર પ્રકટ કરેલી પત્રિકા નં. ૧-૨ કચ્છી પ્રજામાં વહેંચવામાં આવી છે. કચ્છી પ્રજામાં જો કંઈ એતન લાવવું હોય તો પ્રથમ નિઃસ્વાર્થ ભાવથી કાર્ય

કરનાર વ્યક્તિઓનું મંડળ ઉભું થવુંજ જોઈએ એમ અમ્હાર માનવું છે. કારણકે એક એ વ્યક્તિ કમ્મ જેવા વિસ્તૃત અને સાધન વગરનાં દેશમાં કાર્ય કરવાને માટે પૂરતી ન જ થઈ શકે.

કમ્મી બાહ્યો તરફથી કહેવામાં આવે છે કે આશ્રમનાં નિયમો કડક છે. જેથી બાહ્યેજ કોઈ વ્યક્તિ તહેમાં જોડાશે. અમ્હને પોતાને એવું કંઈજ નથી જણાતું એ તો વિશુદ્ધ ભોગ છે. કહો કે ત્યાગપૂર્ણ ભોગ છે. છતાં જે વ્યક્તિઓ સભાસદ ન થઈ શકે તો પણ આ સંસ્થાની પ્રવૃત્તિમાં સહાયક તો અવશ્ય થઈ શકે છે આવી વ્યક્તિઓ આ સંસ્થા પાસેથી આ જીવિકા પૂરતો પગાર લઈ કેળવણી અને ખાદીને લગતું કાર્ય કરી શકે છે.

જો કોઈ ગૃહસ્થને આ રીતે કાર્ય કરવું હોય તોણે લખી જણાવવું. તમામ કમ્મીઓને જણાવવામાં આવે છે કે જ્યાં જ્યાં તેઓની કેળવણીની નવી સંસ્થા ખોલવી હોય અથવા ચાલુ સંસ્થાઓની મદદની જરૂર હોય તો તેઓએ આ સંસ્થાને સરનામે લખી જણાવવું જેથી યોગ્યતા અને અનુકૂળતા મુજબ મદદ આપવામાં આવશે.

અમ્હને શંકા છે કે આ સંસ્થાનું કાર્ય કરવાને અમ્હેં લાયક છીએ કે કેમ ? અમ્હારી અપૂર્ણતા છેક ખ્યાલ બહાર

થી. સંભવીત છે કે અમ્હારામાં અહંતા જેની અમ્હે ટીકા રવા બેસીએ છીએ તેવી વ્યક્તિઓનાં કરતાં પણ વધારે પ્રમાણમાં હોય. બનવા યોગ્ય છે કે એ અહંતા આત્મનિરીક્ષણ રતી વખતે અમ્હને અમ્હારા દોષો જેવામાં નહિ આવતા હોય. પરે એટલુંજ નહિ પણ કોણ જાણે આ બધી પ્રવૃત્તિઓ કરવામાં કાંઈને દંભ પણ જણાતો હોય. આ બધું છતાં પ્રત્યેક નુષ્યમાં રહેલા તે પ્રભુ બધા પાસેથી કંઈક ને કંઈક કરાવી શકે છે, અને જીવનના વિકાસને ગતિ અર્પી રહે છે. જે જે આદર્શ પત્રિકાઓમાં બતાવવામાં આવ્યા છે, તે તે આદર્શો અમ્હે સર્વાંશે જીવનમાં ઉતારી મુક્યા છે એવું પણ કંઈ નથી. માત્ર તે આદર્શો પ્રતિ કાંઈક સનાતન તત્ત્વ અમ્હને ખેંચી શકે છે.

જે જે બાધોને અમ્હારા કાર્યમાં, વિચારોમાં, અહંતા, દંભ, તુમ્હતા જણાતી હોય તે બાધોને ખાસ આગ્રહ છે કે ઓએ અમ્હારી એ ભૂલો માટે ખાનગી આક્ષેપો કરવાનું હાડી દઈ તે ભૂલો સમજાય તેટલા માટે અમ્હને લખવું વા તહેરમાં ટીકા કરવી. અને આવી વ્યક્તિને જે હૃદય હોય તે કોણે કાર્ય કરવાની નૂતન યોજના આપવી અને અમ્હને સમજાવવું કે આ રીતે કાર્ય કરો.

આ સંસ્થાના સંચાલકો છેક બાળક જેવી ઉતાવળી પ્રકૃતિના હોધ સ્વતંત્ર રીતે કાર્ય કરવામાં કદાચ નાલાયક પણ જણાતા હોય એ બનવા યોગ્ય છે.

પરંતુ પ્રકૃતિ મનુષ્ય જીવનનો આવી જ રીતે વિકાસ કરે છે. તે પ્રભુની શક્તિ દરેક મનુષ્યને અસ્તિત્વના તરંગો સાથે એકરૂપ થવા કહી રહી છે. કર્મ ક્ષેત્રમાં ઉતારી તે દરેક મનુષ્યને પ્રભુમય જીવનને માટે તૈયાર બનાવે છે. અને તમામ બાવોમાં સમત્વ ટકાવવાની શક્તિ અર્પે છે.

અંતમાં અમ્હેં એવું જરૂર ધ્વજીયે છીયે કે અમ્હારાથી વધારે વિદ્વાન અને કાર્યશીલ વ્યક્તિ પોતાના નેતૃત્વ નીચે અમ્હને દોરે. કાંઈ પણ ચોક્કસ યોજના ઉપરે મોહ નથી. જેથી આવી વ્યક્તિ તરફથી રજુ થનારી યોજના જો વધારે સુંદર હશે અને અમ્હારું હૃદય રહેની અનુમતિ આપશે તો તે સ્વીકારવામાં જરા પણ વિસંજ નહિ થાય. અસ્તુ.

જીવીબહેન મગન.

વેલજી ઠાકરશી.

“ ઉદ્દ્યોધન. ”

કચ્છીઓ ઓ કચ્છીઓ તહમે કયાં છો? તહમારી માતાને આવી ભયંકર દશામાં છોડી તહમે કયાં ચાલવા નીકળ્યા છો? તહમારી ધન મેળવવાના ઘેલછાએ તહમારા હૃદયને પથર જેવું બનાવ્યું છે, તહમારી જડકીયાઓએ તો શક્તિના વિકાસને છેકજ અટકાવેલ છે.

કચ્છના શ્રીમન્તોના વિચારે કચ્છ એટલે પરદેશમાં લાગુ પડેલા દરો માટે હવાફેર કરવાતું સ્થાન. આજકાલની કેળવણીનો કચરો મગજમાં એકઠો કરી વિદ્યાનમાં ખપતા લોકોને મન કચ્છ એટલે કંઈજ નહિ. ત્યાં રહેવાયજ કેમ? ત્યાં છેજ શું? ત્યાં કંઈ થાય એવું જણાતુંજ નથી આવી જાતના લેખનાં નિર્માલ્ય ઉદ્દગાર

કચ્છીઓ ઓ કચ્છીઓ, તહમામારાથી આ દશ્ય કેમ જોવાય છે? તહમારું હૃદય સળગી કેમ નથી જતું? જીવનનો કંઈ અર્થ હોય તો તહમારું જીવન અસહ્ય કેમ નથી બનતું?

કચ્છ ઓ કચ્છ, તહારું રૂદન કયાં સુધી ચાલશે? જ્યારે

અચરે ત્હારા બહુ દષ્ટિ થાય છે ત્યારે ત્યારે ત્હારા પ્રગમમાં જીવંતીનાં અંતિમ આસો લેતાં જીવનને માટે-જા માટે પોકાર કરે છે. ત્હારા દર્દ ઉપર કાષ્ટને દયા નથી, દષ્ટિ ફેરવવા વખત પણ નથી. કોઈ એવી સત્થા નથી જહોમાં આત્મા હોય, કોઈ એવી વ્યક્તિ નથી કે જાં ત્હારી વ્યથાથી દુઃખ થતું હોય કહોકે આંતરમાં આગસળગ હોય.

કચ્છીઓ, ત્હમારી માતૃભૂમિના પોકારથી ત્હમ હૃદય કેમ ફાટી નથી જતું? મિત્રો ધન અને કાર્તિ પાછ કયાં સુધી ભટકશે ?

વક્તાઓ ભાષણો આપીને કયાં નાસો છો? કચ્છ ત્હમારો આત્મા માંગે છે જીવનની અપર્ણતા ધરે છે.

જગો સાહસિક બન્ધુઓ જગો. દેશવરની વેદી ઉપર ત્હમારું સર્વસ્વ અજીદાન તરીકે હોમી દેવાની તૈયારી કરો.

જીવીબહેન મગન.

વેલ્લજ ઠાકરશી.

“તરંગો.”

ચક્ષુએ અક્ષર વાંચે છે, બાવ તો હૃદય વાંચે છે. યુદ્ધિ એ તર્કો ઉપજાવે છે, હૃદય તો અર્પણ જાય છે.

અક્ષર વાંચનારને અર્થ નળે છે, બાવ વાંચનારને જ આશય મળે છે. તર્કો વડે શુષ્ક જ્ઞાન મળે છે, અર્પણતા એ અભેદતા અનુભવે છે.

યુદ્ધિવાદ વગરનો હૃદયવાદ દયાપાત્ર બનાવે છે, પરંતુ હૃદયવાદ વગરનો યુદ્ધિવાદ તો તુચ્છતા અને અનર્થો જ ઉપજાવે છે. હૃદયની કેટલીક સ્વાભાવિક ક્રીયાનો યુદ્ધિ જ્યારે અર્થ કરવા બેસે છે ત્યારે આશય છેકજ પલટાઇ જાય છે.

યુદ્ધિવાદી, આંતર જીવનનું રહસ્ય જો યુદ્ધિ માત્રથી જ ગમ્ય હોત તો વિશ્વ ઉપરે હૃદયનું અસ્તિત્વ હોત જ નહિ. બાહ્ય કર્મ ઉપરથી જીવનની મીમાંસા કરી અભિપ્રાયો બાપવાની મૂર્ખતા છાડી દે. બાહ્યજીવનના પડદાની પાછળ જે આંતર જીવનનો પ્રદેશ છે, તે જોવાની શક્તિ મેળવ્યા વગર કંઈ બહુજાણ ના કરીશ. મહાભારતના તે માછીમારના બાહ્ય

કર્મો પાછળ છૂપાયેલા આંતર જીવનમાં બાહ્યજીને જ્ઞાન આપવાની શક્તિ હતી. મિત્ર, બુદ્ધિના એ શુષ્ક પ્રદેશ છોડી તું અર્પણતાનો આનંદ અનુભવ. જીંદગી એટલે શું છે ? “ જીંદગી એટલે પ્રભુનું લીલાધામ. ” એ જીવનનાથને નહિ અર્પણ થયેલી એવી જીંદગીનો કંઈ અર્થ નથી જીંદગી કંઈ માત્ર નીતિ અને ધર્મનો કચરો વહન કરવાનું સાધન નથી. જીંદગી એ તો પ્રભુપ્રેમમાં-એ અનન્ત વિશ્વપ્રેમમાં હોમવાનું બળીદાન માત્ર છે. જ્ઞાન અને શક્તિ પાછળ શા માટે દોડે છે ? અર્પણતાની આગ હૃદયમાં સળગ્યા વિના જ્ઞાન અને શક્તિ કંઈજ ઉપયોગનાં નથી. અર્પણતામાંથી અસાધારણ ભાવના બળ જન્મે છે, અને તે બળની પાછળ જ્ઞાન અને શક્તિ ગુલામની માફક ચાલ્યાં આવે છે.

*

*

*

સમાજનો નેતા માત્ર યોગી જ થઈ શકે. યોગીની ઝેર-હાજરીમાં આદર્શો બ્રહ્મ થાય છે, અને આદર્શોની દરીદ્રતાથી સમાજની અવસ્થા અધોગતિ જણાય છે.

સમાજ સુધારકો, શરીરમાં આત્મા વિના ગતિ લાવવાની ચેષ્ટા બંધ કરો. સંસ્કૃતિના ભોગે સમાજને રક્ષવાની દયા

જતી કરે. તહમારી દયા એક દીવસ આખા સમાજનો મૂળ સહીત વિનાશ કરશે. પડેલી પ્રજાને સાત્વિક જડવાદનાં સિધ્ધાન્તો વધારેમાં વધારે તુચ્છ અને દંભી બનાવે છે. સ્વતંત્રતાનું જ્ઞાન જુલો ગયેલી પ્રજા કોઇ દીવસ એકરૂપ થઇ કોઇ કાર્યમાં એકાગ્રતા ધારણ કરી શકતી જ નથી. સ્વતંત્રતા રૂપી પ્રાણીની પૂરવણી માટે શક્તિની અનિવાર્ય જરૂર છે અને શક્તિ સર્વથા સાહસિક ઠરેથી જ વિકાસ પામે છે.

“ પ્રેમજીવન ”

“ શોધ ”

પ્રદેશ છેક નિર્જન અને માર્ગ અતિ વિકટ હતો.

ઉપકાળ હમણા જ જનિત થયો છે, અને ભગવાન સૂર્યનારાયણે પોતાના કિરણો વડે જગતને પ્રદાશીત કરેલ છે.

એક ખાળક આ વિજન પ્રદેશ પ્રતિ ચાલ્યો આવે છે. ત્હેનાં અંગે—કલાન્ત થઇ ગયાં છે, અને મુખ ઉપરે નિર્વેદતાની છાયા વ્યાપી રહી છે. તે ચાલ્યો આવે છે, પરંતુ ત્હેને દીવસ અને રાત્રીનું ભાન નથી.

ત્હેનાં વિલક્ષણ મુખ સૌન્દર્યમાંથી પણ હૃદયમાં ચાલી રહેલી અસાધારણ વ્યથા ખદાર તરી આવતી હતી.

તે ખાળક કોઇ પ્રિય જનને શોધતો હતો, કે જ્હેના વિરહે તે લેવાઇ ગયો હતો.

અરણ્યમાં એક ઝાડ નીચે તે અટક્યો અને ચોતરફ દૃષ્ટિ ફેરવી. દાંष्ट દર્દ ભરી હતી અને કોઇ નિગૂઢ વસ્તુને જોવા ઇચ્છા રહી હતી. અશ્રુપ્રવાહને હાથ દૃષ્ટિ બંધ થઇ અને મુખમાંથી નીચેના શબ્દો ઝળ્યા.

“ પ્રભુ ઓ પ્રભુ, તું ક્યાં રહે છે ? તું ક્યાં નાશી ગયો છે ? પ્રતિ ઉત્તરમાં જંગલમાંથી એક હિંસક પશુ મનુષ્યનો સ્વર સાંભળી બહાર આવ્યું પરંતુ તે બાળકને જોતાં જ તહેની હિંસક વૃત્તિ ઠરી ગઈ અને તે અવનત મસ્તકે પાછું ફર્યું.”

આ નિર્દોષ બાળક તો પ્રભુના સ્મરણમાં ડૂબેલો હોઈ આવી બાબતો તરફ લક્ષ્યહીન હતો.

અચાનક તે વિચાર નિંદ્રામાંથી જાગ્રત થયો અને પ્રવાસમાં આગળ વધ્યો. એક ગામ આવ્યું એટલે બાળક પ્રભુને શોધવા અથવા કોઈ સહચર મેળવવા ગામની અંદર ચાલ્યો.

૧

ગામનાં મુખમાંજ એક દુકાન હતી. એક ઠરેલ અને જલ્દ જણાતો દુકાનદાર ગ્રાહકો સાથે વાતચીત કરી રહ્યો હતો.

તે બાળક અહિં આવીને અટક્યો અને તે દુકાનદારને પુછ્યું; બાપુ, તહારે ત્યાં પ્રભુનું ખાતું છે ?

હૃદય જેવી કોઈ વસ્તુના અસ્તિત્વની જાણ વમરના તે દુકાનદારે ઠટાક્ષ પૂર્ણ નેત્રે બાળકે ભણી જોયું.

બાળકની જુઝાસા વધતી જતી હતી. તેણે તરતજ ફરી પુછ્યું બાપુ, તહમારે ત્યાં પ્રભુતું આવું છે ? તહમારા એ પ્રિય ગ્રાહક કઇ શેરીમાં રહે છે ? મહેને તહેનો રસ્તો અતાવશો ?

દુકાનદારથી હવે રહેવાયું નહિ. તેણે જવાબ આપ્યો છોકરા તહેને કોઇએ બમાવ્યો છે. તહારું મગજ નખતું પડ્યું છે. જા છ નંબરની દવા વાપર. બાળક વિશ્વાસ મુક્યો, અને ગમગીન સ્વરે કહ્યું, બાપુ ત્યારે શું તહમારી દુકાને પ્રભુ આવું નથી ? આટલા વર્ષો સુધી દુકાન ચલાવી છતાં પ્રગ્રાહક રૂપે પધાર્યા નહિ એ તે કઇ જાતનો વ્યાપાર ?

૨

બાળક આગળ વધે છે, અને એક ગૃહસ્થ રસ્તામાં મળે છે. બાળક તહેને પૂછે છે, બાઈ તહમે પ્રભુને મળવા જાં છો ? મહેને સાથે તેડી જશો ? ગૃહસ્થ માત્ર બાળક પ્રતિ જો રહે છે અને વિચારમાં પડે છે.

બાળક ફરીથી પૂછે છે. ત્યારે બાપુ શું પ્રભુ તહમ આંગણે પધારે છે ? તેઓ કયે વખતે આવે છે ? હું તે વા તહમારે ત્યાં આવું ? મહેને પ્રભુના દર્શન કરવા આપશો ?

તે ગૃહસ્થ એકદમ બોલી ઉઠે છે, છોકરા પ્રભુ કંઈ આપણે ત્યાં આવતા હશે ? તું તો ગાંડો થઈ ગયો છે. નકામો શા માટે બટકે છે ? જા કંઈક ધંધો કર તારા જેવા દેશ ઉપરે બોળે કરી રહ્યા છે.

બાળક દીન વચ્ચે બોલે છે, આ તે કયા પ્રકારનું જીવન કે જહોમાં પ્રભુ સાથે કંઈ સંબંધ ન હોય ? આ તે કેવી જીંદગી કે જહોમાં પ્રભુને મળાતું ન હોય ? આ તે કેવો ગૃહસ્થાશ્રમ કે જહોમાં પ્રભુની પધરામણી થતી ના હોય ?

૩

બાળક આગળ વધે છે, એક સન્યાસી "અહં બ્રહ્માસ્મિ" નો ઉચ્ચાર કરતા ચાલ્યા આવે છે. બાળક તહેને જોઈ રહે છે, અને જીણાસા થવાથી પૂછે છે. ?

બાપુ, તહમે તો પ્રભુનાં આશ્રમ બણી જતા હશે ? હું તહમારી સાથે ચાલું ?

તે સન્યાસી તો અહંબ્રહ્મના અવિરત પોકારથી અહંતાની ટોચે ચડ્યા હતા, જેથી તરતજ બોલી ઉઠ્યા

છોકરા, તું કોની મશ્કરી કરે છે ? મ્હને આ ગામના બધા લોકો પૂજે છે.

બાળક તો છાતી ફાટ હૃદયે આ દૃશ્ય જોઈ રહે છે, અને લવી ઉઠે છે કે-આ તે કેવો સંન્યાસ કે જહેમાં પ્રભુનો સાક્ષાત્કાર ન હોય ? આ તે કેવો ત્યાગ કે જહેમાં પ્રભુનો યોગ ન હોય ?

બાળકની હૃદયવ્યથા વધતી જતી હતી, પ્રભુના વિરહનો અગ્નિ તેના રોમેરોમને પ્રજ્વલીત કરી રહ્યો હતો. તે આગળ ચાલ્યો જતો હતો. ક્યાં જતો હતો તેનું તેને જ્ઞાન ન હતું. અશ્રુપ્રવાહ વહી રહ્યો હતો અને તેનું વદન છેક મ્હાન બની ગયું હતું.

૪

એક શાંતી પોતાના શિષ્ય સાથે રસ્તા ઉપરથી ચાલ્યા આવે છે, અને આ રુદન કરતા બાળક પ્રતિ જોઈ રહે છે. કદાચ ઉર્મિ થઈ આવવાથી તે બાળકને પૂછે છે. બચ્ચુ, તું કેમ રડે છે ? તેને શું જોઈયે છીયે.

બાળક ક્ષોભ પૂર્ણ હૃદયે ત્હને કહે છે, હું પ્રભુને શોધું
હું મ્હને તે બતાવશો ?

માની કહે છે બચ્ચુ, પ્રભુ તો અંતરમાં મળે છે, જગતમાં
મળતા નથી. બાળક હશી પડે છે. અને કહે છે, મ્હારે તો
ત્હને જગતમાં મળવું છે. અંતરમાં છે તો જગતમાં મળવા જ
એકધ્યે.

માની બોલ્યા, છોકરા તું બહુ આગ્રહી છે; ત્હારી આ
ધેલછા છોડી દે.

બાળકે કહ્યું બાપુ, ત્હમે બહુ સ્વાર્થી છો; માનનો બોલો
ઉતારી નાંખો માનીના શિષ્યને કંઈ બોલવાની વૃત્તિ થતાં તે
બાળક પ્રતિ કહે છે. છોકરા તું માનની નિન્દા કરે છે, જેથી
બહુકાળ સુધી ભવાટવીમાં રખડીશ.

બાળક કહે છે, જીંદગીના વૈભવોમાં કેટલાં વસ્ત્ર બદ-
લાવ્યા એનો કાણે હિસાબ રાખ્યો છે ? આત્માની એ અનન્ત
શી લીલામાં જન્મમરણના આ હિસાબ હોઈ શકે ?

શિષ્ય બીચારો બુદ્ધિ રૂપી નદી ઉપરે આસક્ત હતો

જેથી આમાંનું કંઈ સમજ્યો નહિ. પરંતુ તે જ્ઞાની આ નિર્દોષ જાળક પ્રતિ મંત્રમુગ્ધનયને જોઈ રહ્યા.

તે જાળક તો પોતાની ધુનમાં આગળ ચાલતો થયો. આખો દીવસ તે ગામમાં ફર્યો પણ પ્રજાનો પત્તો લાગ્યો નહિ તેમ કોઈ સહચર પણ મળી શક્યો નહિ.

પ્રદોષનો સમય થવા આવ્યો છતાં તે જાળકનું ભટક જારી હતું. ચાલતાં ચાલતાં તે ગામ છોડી ફરી કોઈ અરણ્ય જઈ ચડ્યો.

નિદ્રાદેવીની તો તહેના ઉપરે છેકળ આકૃષ્ટા હતી. છેલ્લે અનેક રાત્રીઓ માત્ર વિચારો અને વિચારોમાં જ પસાર થઈ હતી. અરણ્યમાંના કોઈ એકાન્ત સ્થળમાં તે અટક્યો, આજના અનુભવોને તે સ્મૃતિમાં ગોઠવવા લાગ્યો.

તેની વિચાર સમાધી કલાકોના કલાક લગી ચાલુ રા. છેક પ્રભાતકાળે તે જાગ્યો, અને પ્રવાસના પ્રદેશનો વિચાર કરવા લાગ્યો. તેણે નિશ્ચય કર્યો કે કોઈ નૂતન પ્રદેશમાં પ્રજા શોધ કરવી.

તે બાળક પોતાના નિશ્ચય પ્રમાણે બીજો દિવસે નૂતન પ્રદેશના પ્રવાસે ઉપડી ગયો.

*

*

*

વાંચનાર વર્તમાન જગતે પોતાના જીવનમાંથી પ્રભુનો અહીંકાર કર્યો છે. જેથી તે નિર્દોષ માળક વર્તમાનનાં આ ક્ષુદ્ર પ્રદેશને છોડી બવિખ્યના દીવ્ય પ્રદેશમાં ચાલી નીકળ્યો છે તે બવ્ય પ્રદેશમાં એ વિરહથી અંધ અનેલા બાળકની શોધ પૂર્ણ થવાની છે, અને જગતમાં પ્રભુ પ્રગટવાના છે. “અરવિન્દના” તે યુગમાં સિદ્ધોની સિદ્ધશીલા અને વૈષ્ણવોનું વૈકુણ્ઠ જમત ઉપરે અવતરવાનાં છે.

તે બવ્ય બાળકને અને દીવ્ય યુગને વન્દન હો.

*

*

*

યોગ તહારો ચમત્કાર અદ્ભુત છે. પ્રેમ તહારો આનન્દ અપૂર્વ છે. ભક્તિ તહારી લીલા અનેરી છે. વેદની એ સપ્તમ ઋષિ તરીકે ઓળખાતી ભૂમિકા અવનવી છે. એ આનન્દધન જીવનનાં અનુભવો છેક જ અનિર્વાચનીય છે.

વેદ ત્હને સ્વરાષ્ટ્ર બનવા કહે છે. ગીતા ત્હને સમ્રાટ બનવાની કળા બતાવે છે. મહાવીર તું વિજેતા બનીને આવે એટલે વરમાળ અર્પવા ખોટી થઈ રહ્યા છે. બુદ્ધ ત્હને હૃદયનાં અમૃત ઝરણાં પાવા તદ્દપી રહ્યા છે.

અને પ્રિય, તું હજી ક્યાં અટકી રહ્યો છે ?

“પ્રેમજીવન”

आधुनिक साहित्य पुस्तकें

१. आधुनिक साहित्य पुस्तकें	१-१-५०
२. आधुनिक साहित्य पुस्तकें	१-२-५०
३. साहित्य साधन	१-३-५०
४. आधुनिक साहित्य पुस्तकें	१-४-५०
५. साहित्य निबन्ध	१-५-५०

दृष्टावधायक श्री

श्री

प्रकाशक पञ्जीशील हाकिम

जयपुरी (सागर)

प्रीति का सङ्ग्रहण आकार पञ्जी

स्वामी शम्भूदास

अतिथि प्रेम

